

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege privind libera circulație pe
teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale
Uniunii Europene și Spațiului Economic European**

Analizând proiectul de Lege privind libera circulație pe
teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii
Europene și Spațiului Economic European, transmis de
Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.88 din 5.05.2004,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

**Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații
și propuneri:**

1. Prezentul proiect de lege are ca obiect de reglementare libera
circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale
Uniunii Europene și Spațiului Economic European.

Prin conținutul său normativ, proiectul face parte din categoria
legilor ordinare.

2. Prin tematica abordată proiectul se încadrează în acquisul
comunitar ce vizează două din cele patru libertăți care stau la baza
construcției Pieței Unice și anume: libera circulație a persoanelor și
libera circulație a serviciilor. Acquisul comunitar în domeniu este
vast, tehnic și complex existând reglementări de detaliu asupra
tuturor aspectelor legate de îndeplinirea principiilor de bază exprimate
în dispozițiile Titlului III - Libera circulație a persoanelor, serviciilor
și capitalurilor. Astfel în cadru art.139 din Tratatul de la Amsterdam
se prevede că "libera circulație implică abolirea oricărei discriminări,
bazate pe naționalitate , între lucrătorii statelor membre în ceea ce
privește ocuparea forței de muncă, salarizarea și alte condiții de
muncă,, iar articolele următoare dezvoltă aceste principii, obligatorii
pentru statele membre, dar formulate sub rezerva posibilității
acordate statelor de a limita aceste drepturi din motive de ordine
publică, securitate publică și sănătatea publică.

În spațiul comunitar, libera circulație a persoanelor, era inițial recunoscută persoanelor active din punct de vedere economic și membrilor lor de familie. În prezent libertatea de a circula în interiorul Uniunii Europene este un drept de care beneficiază în mod egal și alte categorii de persoane cum ar fi studenții, pensionarii și în general orice cetățean al Uniunii. Este evident că mobilitatea lucrătorilor permite acestora să-și amelioreze perspectivele profesionale și oferă pe de altă parte angajatorilor posibilitatea de a-și recruta personalul de care au nevoie.

Acquisul comunitar în domeniu dezvoltă o legislație tehnică ce reglementează :

- noțiunea de rezidență și condițiile expulzării,
- accesul la un loc de muncă, și egalitatea de tratament,
- avantaje sociale și fiscale,
- regimul juridic al membrilor de familie,
- securitate și protecție socială,
- accesul la un post în domeniul public, (condiții și restricții în baza art.39 din Tratat),
- recunoașterea diplomelor și certificatelor,
- accesul la educație pentru copii sau alți membri de familie, etc.

Natura tehnică și complexă a cadrului legislativ a dezvoltat și o imensă jurisprudență a Curții de Justiție de la Luxemburg, care a contribuit la dezvoltarea acquisului comunitar și a detaliat prevederile reglementărilor. Precizăm că cele mai importante dintre reglementări se regăsesc prezentate în Tabelul de concordanță elaborat de inițiator.

În cadrul procesului de negocieri, purtat de România cu Comisia Europeană, domeniul a fost structurat în cadrul Capitolului 2- Libera circulație a persoanelor - capitol deschis în cadrul președinției spaniole în anul 2002 și închis în prezent.

Prin Documentul de poziție formulat de guvernul român, România acceptă în întregime acquis-ul comunitar în domeniu și declară că va fi în măsură să aplice în întregime acest acquis până la data aderării.

Proiectul supus avizării reprezintă cadrul general care va permite punerea în aplicare și a altor acte normative interne care au fost deja armonizate cu acquisul comunitar și reglementează aspecte ce țin de libera circulație a persoanelor și serviciilor în Spațiul Economic European (care include și Norvegia, Liechstein și Islanda). Sunt preluate astfel, într-o structură logică, dispoziții din acquisul comunitar ce vizează: rezidența și condițiile acordării sau refuzului acesteia, dreptul de ședere pentru persoanele care și-au încetat

activitatea sau pentru cele aflate la studii, dreptul de a ocupa locuri de muncă în aceleași condiții ca și cetățenii români, dreptul nediscriminatoriu la protecție socială, accesul pentru copii la sistemul de educație și învățământ.

În preluarea acquisului, proiectul se completează cu reglementările interne care au transpus celelalte reglementări comunitare din domeniu, cum ar fi Legea avocatului, Codul Muncii, reglementări privind recunoașterea automată a diplomelor și calificărilor cetățenilor, în special în cadrul categoriilor de profesii ce fac obiectul de reglementare a anumitor directive sectoriale (arhitecți, medici, avocați, asistenți generali, farmaciști, etc.).

Având în vedere cele expuse mai sus, apreciem că proiectul se armonizează cu reglementările comunitare în domeniu.

3. La art.3 alin.(2), propunem eliminarea din text a sintagmei “**temporară sau permanentă**”, întrucât Legea nr.105/1996 privind evidența populației și cartea de identitate nu face această distincție. Conform art.26 din Legea nr.105/1996, reședința este locuința la care o persoană **locuiește temporar**, alta decât cea de domiciliu. Pe de altă parte, conform art.29 alin.(2) din aceeași lege, mențiunea de stabilire a reședinței se acordă pentru cel mult un an, după care se solicită înscrierea unei noi mențiuni.

4. La art. 3 alin.(5), propunem formularea „în conformitate cu prevederile **legale** privind contenciosul administrativ”.

5. În ceea ce privește dispozițiile alin.(4) și (6) ale art.6, întrucât acestea vizează aceeași categorie de persoane, considerăm că ar putea fi cumulate într-un singur text, după cum urmează:

“(4) Membrii de familie ai persoanelor prevăzute la alin.(1), indiferent de cetățenie, își pot stabili reședința pe teritoriul României împreună cu aceasta și pot fi angajate în muncă în conformitate cu prevederile legale”.

6. La art.7 alin.(3), propunem să se precizeze perioada de prelungire, prin adăugarea la finalul textului a sintagmei “**pentru noi perioade de câte cinci ani**”.

7. La art.9 alin.(3), pentru îmbunătățirea modului de redactare, propunem următoarea reformulare:

“(3) Dacă soțul persoanei angajate sau care desfășoară activități independente este cetățean român, prevederile referitoare la durata perioadei de reședință de la alin.(2) lit.a) și b), nu se aplică”.

8. La art.10 alin.(1), propunem reformularea expresiei: “... astfel încât persoana respectivă să nu devină o **povară** a

sistemului de asigurări sociale de stat pe perioada șederii ...” în conformitate cu exigențele limbajului normativ.

9. La art.12 alin. (3), sugerăm următoarea reformulare:

“(3). Autoritatea pentru străini sau formațiunile sale teritoriale vor elibera persoanelor cărora li s-a acordat un drept de ședere pe teritoriul României un „Permis de ședere pentru un cetățean al unui stat membru”.

În ceea ce privește eliberarea acestui „Permis de ședere pentru un cetățean al unui stat membru”, întrucât denumirea sa este aceeași pentru toate categoriile de cetățeni ai statelor membre la care face referire proiectul de lege, iar eliberarea se face de aceeași autoritate sau de formațiunile sale teritoriale, considerăm că un singur articol din proiect ar trebui să se refere la acest permis, urmând ca celelalte prevederi cu același obiect să fie eliminate din cadrul celorlalte articole.

10. La titlul Capitolului IV, în locul cuvântului “Îndepărtarea”, sugerăm să se folosească termenul adecvat “Expulzarea”, termen care, de altfel, este folosit și în art.13 alin.(8).

11. La art.13 alin.(6), propunem ca în locul expresiei “Anexa nr.1” să se scrie “anexă”, întrucât proiectul conține o singură anexă, iar în final să se precizeze că aceasta face “parte integrantă din prezenta lege”.

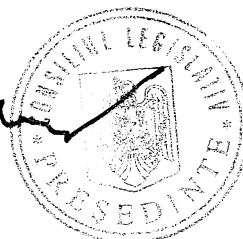
12. Art.15, sugerăm să fie revăzut sub aspectul formulării, întrucât derogarea de la dispozițiile legii nu poate fi acordată de autoritățile de aplicare decât în măsura în care este prevăzută expres în legea respectivă sau în altă lege.

13. Textul art.17, propunem să fie înglobat în cuprinsul art.16 ca alin.(2), în următoarea formulare: “(2) Fac excepție de la prevederile alin.(1) persoanele prevăzute la art.8, care sunt scutite de la plata taxelor”. Drept consecință, celelalte articole urmează să fie renumerotate.

14. La art.20, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002 a fost republicată după aprobarea ei prin lege, este suficientă invocarea numărului, anului de adoptare și a titlului, urmate de cuvântul “republicată”.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 799/0.05.2004